

Berlau (FK):

I sin ouverture til denne forespørgsel sagde hr. Poulsgaard to ting, en god ting og en dårlig ting. Jeg havde ellers forsvoret, at jeg næsten skulle komme til at sige her fra talerstolen, at hr. Poulsgaard kunne sige gode ting. Han sagde den gode ting, at vi nu måtte se at få et valg. Det kan jeg egentlig godt lide hr. Poulsgaard for, for det ville jeg også sætte stor pris på. Så sagde han noget sludder bagefter. Han sagde, at det største problem, vi står over for i Danmark – derfor den diskussion, som han rejser nu – er vold i samfundet. Derefter smutter han let og elegant uden om det, der er det væsentlige i den diskussion. Vi har nemlig et stort, stort problem i Danmark, og det er regeringen. Vi har et stort problem i Danmark i den politik, som man har ført i mange år, og som nu medfører, at samfundet kommer til at stå med nogle selvskabte, politisk skabte problemer. Den kriminalitet, den vold og andet, som der er i samfundet, er naturligvis et menneskeskabt problem. Folk fødes ikke ondskabsfulde med knive i baglommen eller andet. Nej, det er de vilkår, som samfundet skaber omkring dem, som politikerne giver, som skaber problemer.

Jeg har haft den ære og fornøjelse igennem en del år at være aktiv i det, der hedder Lærlingenes & Ungarbejdernes Landsorganisation. I midten af 1970'erne, da ungdomsarbejdsløsheden tog til, diskuterede man livligt over hele landet konsekvenserne af den stigende ungdomsarbejdsløshed. LLO var blandt dem, som pegede på, at det vil skabe uoverskuelige konsekvenser for fremtiden for så vidt politikerne opretholder den holdning, at det er nødvendigt af økonomiske hensyn at skabe ungdomsarbejdsløshed.

Men når man har taget den beslutning som politiker – hr. Poulsgaard var også medlem af Folketinget på det tidspunkt – at man er parat til at sende unge mennesker ud i en intetsigende tilværelse, må man også være parat til at tage de politiske konsekvenser af sine handlinger på et senere tidspunkt. Men så kniber det, for nu er den forudsigelse, som bl.a. LLO fremsagde i sin tid, ved at gå i opfyldelse, og guddødemig om ikke hr. . . . (*Afbrydelse af formanden*). Den går ikke, den var lige stråm nok, det kan jeg godt se. Hr. Poulsgaard fortsætter nu med at ønske at straffe disse mennesker, som han på et tidspunkt var med til at sende i arbejdsløshed, og

som altså er kommet i en trængt situation, som er blevet forvandlet og blevet ændret til at være mennesker, som tager forholdsvis let på andre menneskers forlighed. Nu skal disse mennesker altså så hamres yderligere ned en gang til af hr. Poulsgaard. Det ville være rimeligere, om hr. Poulsgaard ville tage det politiske ansvar for det, han gjorde. Det var forudsagt, det var fortalt, hvad det var, der ville ske, og alligevel var man altså ikke særlig lydhør over for det.

Så blander man diskussionen sammen med en hel masse andre ting. Hr. Poulsgaard oplyste, at han har fået et par på kassen engang af en politibetjent, og det var væsentlig bedre end den måde, man gjorde det på nu. Alligevel vidste hr. Poulsgaard ikke helt, hvad man skulle stille op med det, fordi på den ene side sagde han, at det var dog trods alt bedre, at man gav dem nogle flere på kassen i dag, og lidt senere siger han så, at de skulle have nogle lange fængselsstraffe, så de kunne føle, hvad det virkelig var, det her gik ud på. Det var bedre igen, hr. Poulsgaard, hvis det var sådan, at man bearbejdede tingene politisk frem for at operere sådan, som man gør på nuværende tidspunkt. Jeg kan i øvrigt til hr. Poulsgaard oplyse, at politiet aldeles ikke er holdt op med at give folk et par på kassen, når de føler for det. Så sent som i går er en chefredaktør af et blad endda blevet straffet for at have meddelt offentligheden, at man stadig væk har den slags tendenser i politietaten. Det er blevet gjort strafbart at fortælle sandheden i Danmark, og det er jo selvfølgelig højst beklageligt.

Men man blander tingene yderligere sammen. Christiania, BZ, rockere og andet bliver rodet ind i diskussionen. Jeg synes, det var rart at høre, at der var nogle politikere, der kunne forklare en lille smule samfundssammenhæng i spørgsmålet om BZ'erne, for de blev jo fremhævet som nogle forfærdelige mennesker, som skulle slås i hartkorn med en bande mafiosoer. De gør stort set kun det, som mange andre mennesker ville gøre, hvis de blev bragt i den situation. Det er sådan, at hvis man er sulten, så tager man. Hvis man er ved at dø af sult, så nytter det altså ikke, man siger til folk: Det er forbudt at tage noget mad at spise, for de er bedøvende ligeglade. De vil tage det. Sådan er det formodentlig også med BZ'ere, som ikke kan få noget sted at bo. De flytter altså ind et sted, hvor de kan bo, og det er jo helt legitimt.